

מנהיגי חינוך יקרים,

בפרשת כי תבוא אנו מוצאים פסוקים העוסקים במעלת השמחה ובחשיבותה.

בתחילת הפרשה נאמר בעניין הביכורים: "וְשִׂמְחֶתָּ בְּכֹל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ"

[דברים כח-מז], ומכאן מצווה מיוחדת לשמוח בטובה שגמל עמנו הקב"ה.

בפרשת הקללות נאמר: "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרֹב

פֶּלִי". ומכאן, שעבודת השם בשמחה אינה רק איזו מעלה לצדיקים בני עלייה - עבודת

השם בשמחה היא חובת כללית על כל אחד מישראל וכשחסרה עבודה זו באות

הקללות.

ה"שפת אמת" מבאר שהשמחה בעבודת ה' צריכה להיות יותר "מרוב כל", וכוונתו

שעבודת ה' של האדם צריכה להיות בשמחה עד כדי כך שכל הדברים השמחים

האחרים שמורכבים לו בחיים יהיו בטלים ומבוטלים לעומת השמחה שיש לו בעבודת

ה'. לפי ה"שפת אמת" – השמחה שיש לאדם בעבודת ה' צריכה להיות השמחה הגדולה

ביותר שלו בכל המובנים שלו בחיי העולם הזה. השמחה מגלה על המצב הנפשי והיחס

שיש לאדם כלפי המצוות.

הרב זצ"ל מדגיש את חשיבות שמחת המצווה: "היסוד הפנימי של המצווה היא

שמחתה, שבה מאיר אור קדושת האמונה החבויה במעמקי הנשמה, המוודאת לאדם

שהעושר של מצוות ה' הוא נעלה ונשגב מכל סגולות מלכים ואוצרות אדירים". השמחה

בקיום מצוות מבטאת את הערכתו של האדם למצוות ה'. השמחה מגלה את האמונה

הקיימת בנשמה, המבררת לאדם, שמצוות ה' טובות הן יותר מכל אוצרות העולם הזה

– "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

השמחה בעבודת החינוך

תלמיד שמח - למידתו משתבחת - אחת מארבעים ושמונה דרכים שהתורה נקנית בהן

היא השמחה (אבות, ו', ה') וטעם לכך: "שמתוך שמחה מתרחב הלב ומתחדד השכל

ומתפקח הזיכרון. ועוד שם אדם אינו למד בשמחה והתורה עליו למעמסה, סופו

שיפרוש מן התלמוד" (קהתי, שם)

השמחה בהוראה ובלמידה- מאהיבה את הלימוד- יש להביא את התלמיד, ככל שניתן,

לידי אהבת הלימוד ולקישורו הנפשי הלב... (לב לדעת) ככל שהתלמיד יזדהה עם

לימודיו כך יש סיכויים רבים שהם יופנמו לתוכו ויחזקו את זהותו הדתית (הרב שלמה

כהן. בית רבן. פרק י"ב)

האדמור מסוכצ'וב הקדמתו ל"אגלי טל" מסביר שלימוד תורה אינו די שייקלט באופן

שכלי, עליו להיות מוטבע באישיות ולשם כך עליו להילמד בשמחה. "ונתתי להם לב

לדעת אותי כי אני ה' והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלוקים" (ירמיה, כ"ד, ז')

כאנשי חינוך אחריותנו להחדיר הנאה ושמחה בקיום מצוות, בלימודי הקודש ובלימודים

בכלל, זאת המשימה וזאת השאיפה.

תחילת שנה"ל היא הזדמנות להתבוננות פנימית בבתי החינוך שלנו, מה נחדש כדי

להביא לחיבור לתורה מתוך שמחה? מה נחדד כדי להביא ללמידה מתוך שמחה? מה

נעשה כדי לחזק תחושת שייכות בקרב כל באי בית החינוך שלנו, ב"ה אנו זוכים לראות

בהרבה בתי"ס מנהלים המקדמים פעילויות ערכיות מיוחדות המחזקות שמחה, מסגרות

זמן של קורסים / חוגים לבחירה ע"פ תחומי ענין, למידה בדרך של חוויה. מנהלים

היוצרים מסגרות בחירה ללמידה במקצועות הקודש, בחירה בתחום האומנויות, שיתוף

התלמידים במעשה החינוכי, וכינון אווירת שמחה בבית החינוך.
בתפילה שנזכה במעשינו ליצר כוחות ואנרגיות חיוביות של שמחה, אשר יטעינו את
המציאות כולה בכוחות מחודשים לקראת שנה חדשה, שתהיה ב"ה עוד יותר שופעת
טובה ומבורכת.

שנה טובה ומבורכת, שנה של שמחה, כתיבה וחתימה טובה.
בברכת נועם ה' עליכם, שושי נגר